

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 9 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

39) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om privat byfornyelse, lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Almennyttige boligselskaber, tomme private beboelseslejemål, omdannelse af erhverv til beboelse og konsulentbistand).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 13/10 93. Første behandling 26/10 93. Betænkning 14/12 93. Anden behandling 16/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer (S, SF, FP, CD, RV og KRF) mod 44 (KF og V).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

40) Anden behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Nedsættelse af indtægtsgrundlag ved beregning af pensionstillæg).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 14/12 93. Første behandling 15/12 93. Betænkning 16/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti stemte imod skattereformen med tilbehør, da det allerede på vedtagelsestidspunktet i juni stod lysende klart, at reformen ville påføre en række samfundsgrupper nogle voldsomme urimeligheder, samtidig med at reformen ville efterlade et stort hul i statskassen.

Derudover advarede vi igen og igen regeringen imod de mange problemer, som uundgåeligt opstår i kølvandet på det hastværk, hvorved man partout ville gennemtvinge en vedtagelse. Men regeringen ville ikke lytte.

Allerede nu, endnu før reformen er trådt i kraft, har regeringen måttet rykke ud med det ene forslag efter det andet for at lappe på det utal af huller og urimeligheder, som skattereformen har efterladt. Desværre vil der blive behov for flere af slagsen, når reformen først er trådt i kraft. Og for hver gang det sker, bliver hullet i statskassen tilsyneladende kun større.

Vi vil på den ...

Formanden:

Der foregår i øjeblikket en forhandling, og den bedes man behandle lige så nænsomt, som man behandlede formandens forelæggelse af de tidligere sager. Tak!

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi vil på den baggrund på det kraftigste understrege, at det er og bliver flertalsregeringens eget ansvar at feje alle disse problemer op efter sig både teknisk og økonomisk.

Derudover vil vi fremhæve, at vi i forbindelse med forhandlingerne om finansloven stillede en stribe ændringsforslag, som ville rette op på det voldsomme budgetunderskud, samtidig med at en række af skattereformens allerværste skadevirkninger for bl.a. pensionisterne blev fjernet. Også disse mange forslag til en langt mere ansvarlig og fremadrettet finanslov blev pure afvist af flertalsregeringen.

[Pia Christmas-Møller]

Lovforslag nr. L 137 er regeringens bud på at lappe på enkelte af de urimeligheder, som specielt rammer pensionisterne. Skattereformen med tilhørende pensionsomlægning nedskærer således rådighedsbeløbet for tusindvis af pensionister. Det er en kendsgerning, som vi gang på gang har foreholdt regeringen. Lige indtil fremsættelsen af lovforslag nr. L 137 den 14. december har regeringen haft en yderst afvisende holdning over for problemets blotte eksistens og omfang.

Desto mere fantastisk er det, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at man hele tiden har været opmærksom på, at tusindvis af pensionistfamilier oven i købet med mindre end mådelige husstandsindkomster ville lide et mærkbart tab. Under udvalgsarbejdet er det således blevet oplyst, at regeringen selv vurderer, at alene i den gruppe af pensionistfamilier, hvor den ene ægtefælle er på pension, mens den anden har erhvervsindkomst eller indtægter i form af efterløn eller arbejdsløshedsdagpenge, vil ikke færre end 15.000 familier lide tab. I disse regnestykker er der end ikke taget højde for de grønne afgifter.

Hertil kommer alle de pensionister, som selv har en sideløbende pensionsindkomst, eller som blot bor i en kommune med en høj skatteprocent. Regnes disse grupper med, mener regeringen selv, at der vil være mindst 37.000 pensionistfamilier, der vil lide tab. Men i det tal indgår hverken de grønne afgifter eller nedskæring i grundbeløbet for de over 70-årige med egen erhvervsindtægt. Altså: Det samlede antal familier blandt pensionisterne, som vil lide tab som følge af skattereform m.v., vil være langt større end de 37.000.

Lovforslag nr. L 137 løser på ingen måde alle de problemer, som reformomlægningerne påfører tusindvis af pensionister. Tværtimod vil forslaget kun lette byrden en anelse for 5.000 af de 15.000 pensionistfamilier, hvor pensionisten er gift med en ikkepensionist, og så er der oven i købet ikke sikkerhed for, at det er de allerdårligst stillede i denne gruppe, der bliver hjulpet.

Når vi i Det Konservative Folkeparti alligevel har valgt at støtte gennemførelsen af lovforslag nr. L 137, er det, fordi forslaget trods den gnidrede løsningsmodel hjælper en yderst trængt gruppe blandt samfundets ældre medborgere. Støtten til dette lovforslag skal under

ingen omstændigheder tages som udtryk for, at vi hermed påtager os en andel i ansvaret for reformomlægningens mange tilbageværende skævvridninger og huller. Det ansvar påhviler fortsat alene regeringen – såvel politisk som økonomisk og teknisk.

Jeg skal på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti anmode om, at lovforslaget går tilbage til udvalget med henblik på afgivelse af tillægsbetænkning, forinden en tredje behandling kan finde sted.

Else Winther Andersen (V):

Den lovændring, som socialministeren her er fremkommet med, allerede inden loven er trådt i kraft, viser jo det hastværksarbejde, der er lavet omkring bruttobeskatningen af pensionerne.

Venstre har den ene gang efter den anden påpeget, at der var pensionister, der ville komme i klemme. Det kan jo heller ikke være anderledes, når man sætter grundbeløbet ned, men hæver pensionstillægget, hvoraf det sidste jo er indkomstafhængigt. Derved rammer man ægtepar, hvor den ene ægtefælle har en indtægt og den anden er på pension.

Det har socialministeren – men også den samlede regering, må vi sige, eftersom der har været flere ministre indblandet i dette her – hele tiden holdt fast på ikke var tilfældet. Man har sagt, at der var nogle pensionister, der ville få et mindre grundbeløb, men derimod et større pensionstillæg. Hvis det ikke var tilfældet, ville det i hvert fald dreje sig om en så lille gruppe, at det kun var promiller, og det ville ikke betyde noget.

Alligevel blev regeringen bange for sin egen skygge. Nu er der begyndt at komme kritik af den, for nu siger man ude omkring det samme, som vi har sagt hele tiden, og derfor er man kommet med dette lovforslag.

Men jeg vil gerne have lov til at gentage det, jeg sagde ved førstebehandlingen: at det jo er fantastisk, at det nu pludselig viser sig, at man godt har vidst, at der var de problemer, når man stædigt har fastholdt, at der ikke vil opstå økonomiske nedsættelser for de pensionister.

Jeg vil også gerne sige, at i betragtning af, at dette er et lovforslag, som vi havde til første behandling i onsdags, er det nogle urimelige arbejdsvilkår at sidde med. Samtidig med at jeg gerne vil slå fast, at skattereformen er rege-

[Else Winther Andersen]

ringens ansvar, og herunder også omlægningen af pensionerne – og det gælder også de fejl, der er blevet begået ved udarbejdelsen af den oprindelige lov – vil jeg gerne sige, at når Venstre i dag vælger at stemme for lovforslaget, er det ikke ensbetydende med, at vi vil tage medansvaret for omlægningen af pensionerne som sådan og bestemt heller ikke for de fejl, der vil dukke op i fremtiden. Det vil fortsat være et regeringsansvar.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Også Socialistisk Folkeparti har knyttet kritiske bemærkninger til følgerne af skattereformen. Det har også hele tiden stået klart for os, at mange, mange familier kom til at lide tab ved indførelsen af den såkaldte reform, og det har vi påvist allerede i juni, da reformen blev behandlet her i salen.

Vi har været tilfredse med, at regeringen via dette lovforslag har indrømmet, at det var mange mennesker, det havde ramt. På den anden side synes jeg ikke, at regeringen skal have utak for, at man faktisk går ind og gør noget ved en del af problemet – jeg understreger, at det jo er en del af problemet, man gør noget ved – og det er baggrunden for, at SF kan støtte dette forslag. Hellere et lille skridt end slet ikke nogen.

Tom Behnke (FP):

Jeg er ganske enig i, hvad der er blevet sagt af de tre forrige ordførere.

I lovforslaget blev der lagt op til, at der var tale om, at det var 15.000 familier, der var kommet i klemme. Nu går man ind og hjælper 5.000 af disse 15.000 familier. Tilbage har vi så ca. 10.000 familier, der vil lide et egentligt tab. Men efter gentagne spørgsmål og efter samrådsspørgsmål har det nu vist sig, at der ikke er tale om 10.000; der er tale om 31.400 familier, og det vel at mærke før man har taget hensyn til, at grundbeløbet bliver sat ned. Det vil sige, at der er yderligere nogle dér, der får et tab.

Man har heller ikke indregnet, at disse pensionister selvfølgelig som alle andre skal til at betale grønne afgifter. Det vil sige, at i stedet for at der, som forslaget lægger op til, er ca. 10.000, der taber på dette her, er tallet nok nærmere i størrelsesordenen 50.000-60.000.

Efter yderligere spørgsmål og samråd har det vist sig, at der er en række faktorer, man

ikke har regnet med ind i forudsætningerne. Det har vist sig, at blot ganske små justeringer i pensionisternes indtægts- eller udgiftsforhold vil betyde tab for pensionistfamilierne i stedet for denne vinding, som regeringen ellers har lagt op til.

Det, man også skal være opmærksom på, er, at det rammer de pensionister, som har renteudgifter, meget hårdt. Det gælder ikke kun folkepensionister – man kunne måske sige, at har man haft et helt liv til at planlægge sin økonomi, har man ikke renteudgifter, når man er folkepensionist – men det gælder også for førtidspensionisterne, og det vil sige, at hvis man som familie er usikker på, om den ene går hen og bliver invalid ved en trafikulykke og dermed bliver førtidspensionist, skal man altså ikke stifte gæld og have renteudgifter, for hvis man har det, bliver man hårdt ramt af dette og får en betydelig lavere pension end andre. Men hvordan kan familier forudse, om de vil blive ramt af et uheld – trafikuheld f.eks. – hvor den ene part bliver invalid og skal have førtidspension? Det kan man ikke forudse. Dette er gambling med hensyn til sygdom, det er gambling i forhold til folk, der risikerer at blive handicappet.

Vi har fået en masse tal på bordet under forhandlingerne, under udvalgsbehandlingen, under samrådsspørgsmål, og det er vi glade for. Der er en masse tal, som ikke blev afdækket i forbindelse med skattereformen. Vi skulle altså helt frem til dette forslag, før vi kunne få de reelle tal på bordet – de tal, som vi advarede imod i sin tid, men som regeringen afviste i forbindelse med skattereformen. Så dette forslag har i hvert fald haft den positive effekt, at vi nu har fået flere af de rigtige, objektive tal på bordet, og det er vi glade for. Så kan befolkningen se, at det hele er ikke så rosenrødt, og at dette i virkeligheden ikke er nogen julegave til befolkningen. Det takker vi meget for. Men det ændrer ikke ved det faktum, at dette forslag trods alt er et skridt i den rigtige retning. Det afbøder trods alt en række negative virkninger for nogle af de pensionister, der vil lide tab, men for os at se for en alt, alt for lille del af dem.

Lovforslaget har ingen negative sider. Der er kun positive sider ved forslaget, og derfor støtter vi det. Men vi havde gerne set, at man havde samlet endnu flere af de pensionister op, som får et tab.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er selvfølgelig glad for, at det ser ud til, at det nu bliver et enigt Folketing, der kan vedtage dette lovforslag, der er en helt klar forbedring for en bestemt gruppe af pensionister.

Jeg er glad for, at udvalgsbehandlingen har ført til, at den usikkerhed, der har været hos nogle af ordførerne, nu er væk, så de vil stemme for forslaget ved tredje behandling. Men jeg er ked af, at indrømmelsen af, at forslaget faktisk betyder en entydig forbedring for pensionisterne, skal pakkes ind i alle de ord om, hvor store problemer skattereformen medfører for pensionisterne, for det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Det, der er tilfældet, er jo tværtimod, at vi taler om en omlægning, der både økonomisk og principielt er en kæmpegevinst for landets pensionister. Den økonomiske gevinst består i, at over 96 pct. af pensionisterne vinder på den ændring af skattereformen, vi vedtager nu, og det er jo ikke småpenge, der er tale om. Der bliver faktisk en nettofremgang for pensionisterne under ét på over 2 mia. kr., der altså kommer hovedparten af landets pensionister til gode.

At nogle pensionistfamilier ikke får en samlet fremgang, er der nogle ganske bestemte grunde til. For hovedparten af dem, der kan kaldes for tabere i 1994, skyldes tabet simpelt hen, at vi nu laver en yderst fornuftig omlægning, der betyder, at man kun får udbetalt sin pension – og dermed får sine fordele – fra det tidspunkt, hvor man skifter status til pensionist. Det bliver altså ikke som i dag, hvor man får det forhøjede bundfradrag i hele perioden. Det er en yderst rimelig omlægning, og den betyder altså, at der på papiret vil være nogle tabere i det ene år, vi taler om.

En lille gruppe pensionister bliver simpelt hen tabere, fordi de har meget store fradrag, og en af omlægningerne i den skattereform, vi har gennemført, betyder netop, at fradragene ikke får helt samme værdi; det afspejler sig altså som et tab. Men når man ser på familiernes indkomst under ét, bliver langt, langt hovedparten økonomiske vindere som følge af omlægningen.

Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at der er en principiel gevinst ved omlægningen. Nu får vi en ligestilling af landets pensionister med andre skatteydere, i den forstand at fradragsreglerne i skattesystemet kommer til at

gælde på lige fod for pensionister og ikkepensionister, og jeg mener, det er en gevinst, at vi ikke har forskellige systemer for forskellige kategorier af borgere.

Så vi må konstatere, at når vi skræller alle de mange ord af indlæggene fra Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets ordførere, står vi tilbage med et forslag, der er en ensidig klar forbedring – og kun en forbedring – af et forslag, som i forvejen er en kæmpegevinst for hovedparten af landets befolkning, også for pensionisterne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

*Meddelelser fra formanden:***Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (16/12 93):

Udtræder: Gammelgaard (KF)

Ny stedf.: Henning Andersen (KF)

Forsvarsudvalget (16/12 93):

Udtræder: Bente Grønfeldt (V)

Nyt medl.: Enggaard (V)

Det Energitpolitiske Udvalg (16/12 93):

Udtræder: Bente Grønfeldt (V)

Nyt medl.: Enggaard (V)

Socialudvalget (16/12 93):

Udtræder: Lilli Gyldenkilde (SF)

Nyt medl.: Jens Thoft (SF)

[Formanden]

Retsudvalget (16/12 93):

Udtræder: Kim Behnke (FP)

Ny stedf.: Pia Kjærsgaard (FP)

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 17. december 1993, kl. 11.15 med følgende dagsorden:

(Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 10.04
